

af dette Lovforslag, om vi ikke skulde ansætte Konsulenter i langt større Omfang, end det her er foreslaaet. Det maa i alt Fald ogsaa blive Genstand for Overvejelse.

Jeg skal ikke komme ind paa nogen nærmere Omtale af Sagen i denne Henseende, da Lovforslaget altsaa vil komme i Udvalg, men jeg haaber, at det maa faa en meget grundig Behandling i dette Udvalg.

Kirkeministeren (Povlsen): Maa jeg takke de ærede Ordførere for de forskellige Partier for den Tilslutning, de har givet dette lille Lovforslag. Der er jo kun fra to Medlemmers Side rejst Indvending imod det, nemlig af det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen) og af det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen). Det ærede Medlem fra Ribe udtalte, at han havde stemt imod Forslaget ved tredje Behandling af Finanslovsforslaget, fordi han ikke havde haft Tid til at sætte sig ind i den Udvalgsbetænkning, som lige var afgivet, og jeg beklager naturligvis meget, at denne kom saa sent, skønt Arbejdet var blevet fremskyndet saa stærkt som muligt; indrømmes maa det jo, at Betænkningen forelaa saa sent, at der kan være noget berettiget i, hvad det ærede Medlem derom udtalte. Men efter nu at have læst Betænkningen igennem, er det ærede Medlem ikke blevet overbevist om Betimeligheden af at ansætte disse Bygningskonsulenter, idet han frygter for, at der vil blive oprettet 7 nye Embeder, som i Virkeligheden er ret overflødige — saadan maatte jeg i alt Fald forstaa den første Del af det ærede Medlems Tale. Da det ærede Medlem kom til Slutningen af sin Tale, viste det sig dog, at han mente, der kunde være Brug for saadanne Konsulenter; han synes blot, at de skulde lønnes paa anden Maade. Det ærede Medlem udtalte, at der kunde være Grund til i hvert Stift at ansætte Raadgivere, som fik Honorar i hvert enkelt Tilfælde; men saa vilde det vistnok vise sig, at de enkelte Tilfælde blev til grumme mange. Det ærede Medlem vil jo i Virkeligheden, at de skulde deltage i Afleveringssynene, og at de skulde staa til Raadighed for de ordinære Provstesyn og skulde føre Tilsyn med alle Nybygninger. Men det er jo netop det væsentlige af det Arbejde, som der her tillægges disse Bygningskonsulenter. Der har ogsaa været tænkt paa at lønne dem for hver enkelt Forretning; paa den Maade lønner man f. Eks. de saakaldte

Præstegaardskommissionsformænd, der fører Tilsyn med Præstegaardsavlingerne; dette er jo en Institution, som den høje Rigsdag aldrig har beskæftiget sig med, idet Præstegaardskommissionsformændene er udnævnte i Henhold til kongelig Anordning. Det samme kunde ogsaa være sket her, idet der i Virkeligheden er Tale om et rent administrativt Forhold. Men da jeg mente, at Lønningsfonden kunde trænge til at spares for denne Udgift, gik jeg til Bevillingsmyndigheden for at bede om de 25,000 Kr. Der er dog slet ikke Tale om — som det ærede Medlem fra Ribe synes at frygte —, at disse 25,000 Kr. i Løbet af kort Tid skulde stige maaske endogsaa til 50,000 Kr. Som jeg udtalte ved tredje Behandling af Finanslovsforslaget, er jeg tværtimod temmelig sikker paa, at i Løbet af en halv Snes Aar vil der paa denne Konto være indtjent saa mange Penge, at Lønningsfonden meget godt kunde overtage Udgiften; det vil der ikke være det mindste i Vejen for. Og havde man ved Finanslovsforslagets tredje Behandling ønsket en Ændring i Forslaget i Retning af, at Bevillingen skulde være tidsbegrænset, skulde jeg med Glæde være gaaet ind derpaa.

Det har altsaa i Udvalget været paa-tænkt at lønne Konsulenterne for hver enkelt Forretning, men dette maa anses for upraktisk, idet det Arbejde, de skal gøre, i Virkeligheden er langt mere stadigt end det Arbejde, Præstegaardskommissionsformændene udfører. Der er navnlig Tale om de saakaldte Afleveringssyn. Afleveringssyn er jo noget andet end de aarlige Provstesyn, og de kan komme til at staa kritiserende overfor Provstesynene. Hvis det viser sig, at Provstesynet har været forsømmeligt, bliver det Afleveringssynets Sag at gribe ind, og det kan endogsaa idømme Provstesynet en Bøde for forsømmelig Færd overfor Præstegaardene. Der maa altsaa her være et andet Syn. Det nævnte Syn dannes for Tiden af to af Retten for hvert enkelt Tilfælde udnævnte Mænd, og af den Grund faar vi de i høj Grad uensartede Afgørelser ved Afleveringssynene, som hverken Præsterne eller Lønningsfonden er tjente med. Nu tænkes Afleveringssynet at skulle bestaa af Konsulenten og en af Præsterne valgt bygningskyndig Mand samt en Synsmand i Stiftet. De vil komme til at behandle alle Afleveringssyn rundt om i hele Stiftet, og man vil derfor kunne gaa ud fra, at disse vil blive behandlet efter ensartede Regler, hvad alle Parter er bedst tjente med. Det synes